

[Landbrugsministeren.]

politiske repræsentanter, dernæst i markedsudvalget, hvor der udelukkende sidder politiske repræsentanter, og sidst her i folketinget, hvor de jo i udvalget har fået en grundig og saglig behandling, så jeg må sige, at jeg forstår på intet tidspunkt den jeg havde nær sagt ynkværdige klage fra oppositionspartierne over manglende behandling. Jeg forstår ikke, at to store partier, der på forhånd er klar over, at vi har de problemer, og ved at de skal løses, ikke på et tidligere tidspunkt kan tage et standpunkt, uden at behøve at afvente alt det, de nu anfører som begrundelse for, at de ikke har haft tilstrækkelig tid til bl. a. at stille virkelige ændringsforslag. Jeg mener ikke, vi har tilsidesat landbokommissionen, og jeg mener, at lovforslagene har fået en rimelig behandling i praksis.

Oppositionens forslag om en ændring af 1959-loven om erhvervelse af fast ejendom såvel som de forkøbsretsbestemmelser, der nu er foreslået, i relation til ekspropriation, vil jeg bede justitsministeren omtale, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind herpå.

Derimod synes jeg, det er rimeligt, at jeg siger et par ord om venstres og de konservatives skitse. Det var jo ganske dramatisk at høre det ærede medlem hr. H. C. Toft skildre behandlingen, min behandling af denne skitse. Det ærede medlem sagde, at efter fem minutters læsetid eller læseferie — jeg husker ikke udtrykket — var jeg klar til at tage standpunkt. Ja, hvis vi havde samme indstilling som oppositionen, kunne vi jo klage højlydt over den behandling, man giver os ved at forlange, at vi i løbet af fem minutter skal tage standpunkt til en sådan skitse. Jeg blev indkaldt til samråd; jeg anede ikke, at der forelå en sådan skitse; jeg havde ikke set den. Først da jeg kom derind, fik jeg den stukket ud. Man sagde med det samme, at man ønskede min stillingtagen til de rejste problemer. Jeg kunne selvfølgelig sige, at det var mig fuldkommen umuligt for efter lange og grundige overvejelser, før efter sagkyndige drøftelser i gruppen og regeringen at tage stilling til denne skitse. Men jeg kan sige det på den måde: oppositionen gav mig fem minutter, og det var

nok for mig. Nu bad man mig jo ikke om at udtrykke regeringens stilling til skitsen eller mit partis stilling til den; man bad mig give udtryk for min egen stilling, og det var jeg parat til. Jeg vil gerne tilføje i anledning af at man siger, at jeg også var klar til at gøre rede for den over for pressen, at det var jo ikke så mærkeligt, for skønt oppositionen ikke havde haft tid til eller lyst til at forelægge denne skitse for mig eller for udvalget før på selve mødet, havde man derimod haft god tid og lyst til at forelægge den for pressen i et, så vidt jeg ved offentligt indkaldt pressemøde, hvad der er helt i orden. Derfor er der ikke noget at sige til, at pressen efter den, skal vi sige ensidige orientering, den havde fået af oppositionen, da vi kom ud fra udvalgmødet også ønskede mit syn på spørgsmålet, og det gav jeg altså, både i udvalget og over for pressen, og jeg vil gerne gentage det her.

Jeg troede faktisk ikke, det ærede medlem hr. H. C. Toft var så sensibel, som han gav udtryk for, da han sagde, at vi arrogant afviste skitsen. Jeg kender ikke det ærede medlems syn på arrogance, men i hvert fald havde min behandling af skitsen intet som helst med arrogance at gøre, hvad jeg tror det ærede medlem vil give mig ret i, hvis han altså husker tilbage på, hvordan det foregik.

Venstres og de konservatives skitse er refereret i betænkningen, så jeg skal ikke gå i enkeltheder. Spørgsmålet om skærpselsen af 1959-loven beder jeg altså justitsministeren besvare. Jeg sagde med det samme, at det troede jeg ikke kunne lade sig gøre. Det tror jeg stadig væk ikke.

Så er der spørgsmålet om erhvervelse af landbrugsejendomme, og det er jo ganske mærkeligt, at der ikke er optrykt noget herom i betænkningen. Jeg ved ikke hvorfor. Har det en hensigt, eller har det ikke en hensigt? Men jeg har fået denne skitse her udleveret til offentlig brug, og derfor gengiver jeg det her.

Der står her: købes en landbrugsejendom af en person, der ikke har været beskæftiget i mindst 2 år ved landbruget eller dermed beslægtede erhverv, f. eks. skovbrug og gartneri, og som ikke er beslægtet med sælgeren eller dennes ægtefælle, kræves